

knyttet udførlige bemærkninger med kommentarer til de enkelte paragraffer.

På grundlag af udkastene fremsatte handelsministeren i april 1965 såvel nærværende lovforslag som de nedenfor under nr. 27-34 omtalte lovforslag, der alle, bortset fra mindre afvigelser, var i overensstemmelse med, hvad kommissionen havde foreslået.

Nærværende lovforslag, om hvilket der var enighed i kommissionen, tilsigter en revision af den gældende næringslovs §§ 1-64, 85 a-e og 90-99. Om de væsentligste af dets afvigelser fra, hvad der hidtil har været gældende på disse områder, anføres:

Den særstilling, *andelsforeninger* nu har med hensyn til fritagelse for at løse næringsbrev, ophæves i forbindelse med, at loven efter § 1, stk. 2, kommer til at gælde for andelsforeninger i det omfang, disses virksomhed udadtil fremtræder som næringsvirksomhed. En andelsforening (brugsforening), der driver virksomhed fra butik, omfattes således af loven, mens f. eks. foderstofforeninger og små lukkede andelsvirksomheder falder udenfor.

I § 2, stk. 3, foreslås de i loven omhandlede *næringsområder* udvidet fra kommunen til politikredsen.

Det hidtidige forbud imod, at begge *ægtefæller* løser næringsbrev, er i lovforslaget udeladt.

Endvidere vil en *fallent* i modsætning til nu kunne få næringsbrev, dog ikke som auktionsholder, vekselerer eller ejendomshandler.

Det ubetingede *myndighedskrav* er heller ikke opretholdt, idet det ikke skønnes nødvendigt med en fornyet prøvelse fra næringsmyndighedernes side, når værge og pupilauctoriteter har fundet det forsvarligt at tillade en umyndig på egen hånd at drive næringsvirksomhed. Skal den umyndige ikke drive virksomhed på egen hånd, vil han kunne få næringsbrev, såfremt handelsministeren dispenserer.

I § 3, stk. 4, foreslås, at næringsbrev som *vekselerer* i modsætning til efter den gældende lov, ligesom det nu er tilfældet for ejendomshandlere og ejendomsmæglere, skal kunne nægtes